

Hanna Sinilehto

Valokuvauksellinen Stuurraäytsin kanjoni.

Muotkatuntureilla maisemat vaihtelivat

7

Huteran sillan yli varoen 6-7

Äytseillä riitti nähtävää 6

On taas millä lämmitellä 8

Teija ja ISO harri 12

Tervehdys lajitoverit

Vähiin menee ennen kuin loppuu. Tämä on toiseksi viimeinen pääkirjoitusni Tunturiladun puheenjohtajana. Sääntömääräinen neljän kauden maksimi täyttyy vuodenvaihteessa. Uusi puheenjohtaja valitaan 80-vuotisjuhlien yhteydessä syyskokouksessa Vesileppiksessä Leppävirralla marraskuussa.

Nyt kannattaa jo alkaa miettiä joko omaa ehdokkuuttaan tai alkaa patistaa kaveria ehdolle. Tiedossa on antoisaa tekemistä ja työtä asioiden kehittämiseksi ja eteenpäin viemiseksi. Yhteisenä pyrkim

myksenähän meillä on tuki vähintään toiset 80 vuotta toimintaa.

Yhtenä toiminnan kulmakivenä, ei ehkä kaikille, mutta toivottavasti useimmille, on meidän hienot kämppämme.

Viime vuosina on ollut paljonkin puhetta ja ehdotuksia kämppien kehittämiseksi ja jollain tasolla modernisointiseksi. Paljon ehdotuksia onkin työn alla ja varmaan jo ensi vuonna jotain näkyvää saamme aikaiseksi.

Kämppien ylläpito vaatii talkootyötä. Joka vuosi pidetään viikon talkoot kaikilla kämpillä. Valitettavasti talkooporukka hupenee vuosi vuodelta. Nyt pitääkin miettiä, miten talkooporukkaa saadaan lisää, vai harvennetaan-ko talkoita?

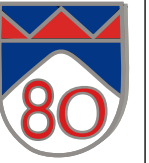
Tämä tulisi vaikuttamaan jossain määrin kämppien viihtyisyyteen ja puuhooltoon. Voipi olla, että henkilö joutuu jatkossa itse sahaamaan saunapuunsa.

Ja lopuksi toivotan kaikille yhdistyksen jäsenille upeaa retkisyksyä ja toivottavasti tapaamme sankoin joukoin Leppävirralla.

Toivoo Paavo

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.
Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:

Paavo Ahonen

Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA
puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com

Toimitussihteeri:

Satu Ojala,

puh. 050 523 4844, osatu7997(at)gmail.com

Tiedotustoimikunta 2026:

Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala
sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:

0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa, ½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:

Huittisten Sanomalehti Oy
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN

Painopaikka:

Botniaprint, Kokkola

Ilmestymisaikataulu 2026:

Numero Aineistopäivä Lehti jäsenillä
4 27.10. 2.12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:

Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta, puh. 09 8567 7450 tai jasenpalvelu@suomenlatu.fi tai postitse: Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu, Olympiastadion Paavo Nurmen tie 1, 00250 Helsinki

Vuoden 2026 viimeinen lehti

ilmestyy 2. joulukuuta. Aineistot tähän lehteen on toimitettava 27.10.2026 mennessä osoitteella osatu7997(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Lähiluonnossakin on hienoja retkikohteita

Ossi Määttä: Vaellusvarusteet, 334 s. Kustantaja: SKS Kirjat

Muutama vuosi sitten ilmestyi retkeilytoimittaja Ossi Määttän Vaellusvarusteet -kirja. Määttällä on kokemusta pitkistä vaelluksista Pohjoismaissa ja myös jäätiköillä ja vuorilla. Kirjaa voi pitää vaeltajan peruskirjana, jossa on kerrottu vinkit kesä- ja talvivaelluksiin.

Kirja on jaettu kahteen osaan: Sulan maan vaellus ja talvivaellus.

Vuodenaikojen mukaan varustautuminen on erilaista. Määttän perusteellisilla kuvauksilla ja omakohtaisilla kokemuksilla ohjeet ovat selkeitä. Vaelluskipinän Määttä sai isältään ja vasta armei-

jan jälkeen hän aloitti oman vaelluselämänsä. On selvää, että varusteet ovat vuosikymmenien aikana muuttuneet ja muuttuvat edelleen.

Kirjassa on esitetty kultaiset säännöt sulan maan aikana. Ensimmäisenä on ”Yksinker- taisuus on valttia”. Toisena ”Käytä hyvin istuvia kenkiä ja rakkoteippiä”. Ja kolmantena ”Älä osta liian kylmää makuupussia”.

Talvella puolestaan ”Telta on elämänlanka”, ”Opettele teltan pystytys myrskyssä ja majoitu ajoissa” sekä ”Var- mista keittimen toiminta”. Yhteensä näitä sääntöjä on 20 ja ne on hyvä omaksua.

Itselleni jalkineiden valinta lienee onnistunut, kun ei

ole tarvinnut käyttää rakko- teippiä.

Kesävaelluksille valmistautuessa lista on selkeä. Rinkan ja majoitusvälineiden valinta on tärkeä. Makuualustojen ja vaellusvaatteiden kirjo on laaja ja oikeita päätöksiä oppii tekemään lukemalla ja ko- keilemalla. Kirjasta saa hyvät lisävinkit.

Vaelluksilla tarvitaan ensi- apuvälineitä ja työvälineitä, vaikka rinkan korjaukseen. Riippumatot ja reppulautat voidaan katsoa erikoisuuksiksi.

Talvivaelluksilla välineiden merkitys kasvaa. Oikeat suks- et ja talviteltat sekä keitti- met ja vaatteet ovat asioita,

joihin kannattaa kiinnittää jo retken valmisteluvaihees- sa huomiota. Talvella harva kantaa rinkkaa ja varusteet kulkevat ahkioissa, joita voi ostaa tai tehdä itse. Lumityö- kalut pitää olla mukana, et- tei käy niin kuin itsellä, kun porukan kanssa kaivettiin Enontekiön Kalmankaltion oven edestä 1,5 m kovaa lun- ta suksien ja Trangian katti- loiden avulla.

Kirja on todella hyvä. Siinä on kuvattu selkeästi eri vael- lusvarusteet ja niiden käyttö. On myös huomioitu hyttys- et ja punkkialueet. Varustelistat helpottavat vaellukselle val- mistautumista.

Teksti on perusteellista, samoin kuvat ja piirroks- et.

Kirja löytyy Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran valikoimista.

Parhaina pidän kirjan kor- jausvinkkejä ja havainnolli- sia värikuvia sekä kolmella symbolilla esitettyjä asioita: käyttövinkit, huolto-ohjeet ja valintaneuvot. Jos vaeltaa, on hyvä hankkia tämä kirja.
Antti Karlin

Hyvä ystävämme Pirkko Liuksiala

Satu Ojala

Heinäkuun alkupäivinä saimme suruviestin. Kerhomme pitkäaikainen sihteeri, vaelluskaveri, talkoolainen ja hyvä ystävä **Pirkko-Liisa Liuksiala** nukkui pois nopeasti edenneen sairauden murtamana. Pirkko oli kuollessaan 76-vuotias.

Meidän piti tulla neljän naisen porukalla Tunturiladun syyskokoukseen Varalaan lokakuun alkupäivinä. Pirkko oli hoitanut kaikki järjestelyt. Saman viikon maanantaina saimme tietää, että Pirkko ei pääsekään mukaan. Sairaus tuli niin hänelle kuin kaikille läheisille täytenä yllätyksenä.

Pirkko oli reipas ulkoilija, joka liikkui luonnossa meloen, hiihtäen ja kävellen. Vaeltamisesta hän innostui 1990-luvun lopussa. Ensimmäisen kerran hän osallistui kerhomme naisten vaellukselle, joka suuntautui Saariselälle. Sen jälkeen vaelluksia kertyi useita.

Samantien hän kiinnostui kerhomme toiminnasta ja sai heti sihteerin pestin. Hän lähti **Airin** ja **Riitan** kanssa hiihtovaelluksille, joita he tekivät yhdessä useampia. Nyt

kolmikosta on jäljellä vain Airi.

Pirkko osallistui aktiivisesti Tunturiladun tapahtumiin. Hän koki Tunturiladun ja etenkin kerhomme mieluisana ympäristönä, jossa hän halusi olla mukana.

Pirkon työpanos oli merkittävä kerhomme järjestämillä VaVa-leireillä ja monissa muissakin tapahtumissa. Kummikoulujen retkillä hän oli mukana huolehtien monista eri tehtävistä. Hän tarttui työhön kuin työhön ja oli luotettavana apuna aina, kun apua tarvittiin. Kummikoulujen retkistä huolehdimme yhdessä Airin ja Pirkon kanssa useamman vuoden ajan.

Pirkko oli luonteeltaan valoisa, mutta vaatimaton. Itseään hän ei tuonut mitenkään esille. Reissuillamme oli aina hauskaa, sillä huumoria viljeltiin ahkerasti. Niinpä reissuistamme on jäänyt vain hyviä muistoja.

Pirkkoa kaikesta kiittäen ja hyvää matkaa toivottaen

Satu Ojala

Airi Ala-Juusela

Tarja Korpela

Tunturikerho Geatki

Pirkko Liuksiala osallistui Geatkin vaelluksille usein niin kesällä kuin talvellakin. Lappiin hänen mielensä paloi vielä keväällä.

Taiteiden yössä

Lähiretkiltä tunturivaelluksille

Kuten jo uuden alun ensimmäisenä kesänä, olimme taas elokuussa mukana Vaasan taiteiden yössä.

Tällä kertaa teemamme oli *Lähiretkiltä tunturivaelluksille*. Lähiretkihän on oikeastaan tunturivaellus pienoisuudessa. Tarvitaan vain hiukan enemmän varusteita, ruokaa, keitin...

Meillä pienellä kerholla ei välttämättä ole niitä tunturivaelluksia tarjolla kovin usein. Mutta eikös meillä ole lupa vieraila toisten kerhojen retkillä, jos tilaa on? Kun mukaan lähtee joku oman kerhon väestä, on turvallista tutustua myös toisten kerhojen väkeen.

Pannukahvi kutsuu. Kahvit keitämme trangialla tai jollain muulla retkikeittimellä, ja tuoksu leviää kutsuen ihmisiä paikalle.

Kirkkaanvärinen, itsevarusteltu edullinen ahkiokin houkuttelee ihmettelijöitä. Varusteiden ei tarvitse olla kalliita, varsinkaan ensimmäisellä vaelluksella. Silloin kannattaakin lainata, vuokrata tai hankkia käytettynä.

Tai sitten hankkia sopivia tavaroita edullisesti ja tehdä itse vähän enemmän töitä. Ahkioon tutustuessa saa sa-

malla tietoa toiminnastamme ja voi tutustua muihinkin retkivarusteisiin, erilaisiin teltoihin, makuupusseihin...

Who are you? Minkälaista teidän toimintanne on? Hurkan man bli er medlem? Mitä jäsenyys maksaa? Niin, kaupunkimme on monikielinen.

Meillä on kuva, josta näytämme, että emoyhdistyksemme Tunturilatu on Suomen Ladun jäsenjärjestö. Ahaa, te kuulutte siis Suomen Latuun, senhän me jo tunnemme.

Kulttuuri on taidetta, luonnossa viihtyminen ruumiinkulttuuria. Olemme siis ihan oikeassa tapahtumassa, taiteiden yössä. Me teemme retkiä lähiluontoon, paikoille, jonne ei välttämättä muuten menisi tai sitten ihan tutuille reiteille. Retkihän ei ole mitään ilman eväitä. Siksi tutkimme, löytyykö retkikohteesta tulentekopaikka. Eihän se ihan välttämätön ole. Kyllä retkeilijä pärjää vaikka meetvursteilevällä ja termarikahvilla.

Ensimmäisellä kerralla tyydyimme esittelemään retkeilyvarusteita ja tulevia retkiämme. Toisella kerralla meillä oli jo leikkimielinen tietokilpailu, jonka kysymykset koskivat jokaisen oikeuk-

Vihtta tuo toimintaansa esille näyttävästi Vaasan Taiteiden yössä.

sia. Ensimmäiseen kilpailuun olimme keksineet ihan itse kysymykset ja vastausvaihtoehdot.

Seuraavalla kerralla yksi rohkea antoi tekoälylle tehtäväksi laatia kysymykset ja vastausvaihtoehdot. Olivat ainakin erilaiset kuin itse keksityt.

Nyt jokaisenoikeudet on ruodittu kunnolla läpi ja tänä vuonna kysyttiinkin, mitä saamenkieliset paikannimet tarkoittavat. Se onkin jo vähän vaikeampaa kaupunkilaiselle ohikulkijalle.

Mutta hauskaa näiden kanssa on aina. Ja voittoja on kerääntynyt varastoihin niin, että joka vuosi monella on ollut mahdollisuus voittaa – vaikka ei tietäisi/arvaisi yhtään oikeaa vastausta. Tällä kertaa vastaajat saivat matkaansa kysymykset ja niihin oikeat vastaukset. Näin heillä on mahdollisuus opiskella edes muutama saamen kielen sana.

Tietokilpailun lopussa on mahdollisuus liittyä Vihttan jäseneksi tai uutiskirjeen

saajaksi. Kiinnostusta molempiin on ollut. Kun uutiskirjeen lukijat saavat tietoa tulevista tapahtumista sähköpostiinsa, se voi innostaa tulemaan mukaan retkelle ja sen myötä liittymään myös jäseneksi.

Suosittellemme kokeilemaan, jos paikkakunnallanne järjestetään Taiteiden yö. Ei sinne tarvita pelkästään sirkustemppeja tai kansantansseja. Sopiihan meidän toimintamme sinne ainakin paremmin kuin metrilakujen myyjät, eikö vain?

Retkiterveisin
Iitu Gerlin
Vihttan puheenjohtaja
vihtta@tunturilatu.fi

Ovtsilla täyttyy jo puoli vuosisataa

Oula Heikkilä

Tunturikerho Ovtsin perustamisesta tulee syksyllä 50 vuotta. Kerho perustettiin syksyllä 1976 Keski-Suomen aktiivisten lapinmatkaajien yhteisöksi ja osaksi Tunturilatua jo perustettujen tunturikerhojen innoittamana.

Alkuvuosina Ovtsin jäsenet vaelsivat pohjoisessa yksin ja yhdessä niin kesällä kuin talvella. Tarinoita ja kuvia on jäänyt elämään etenkin Lemmenjoen alueella tehdyistä retkistä.

Ovtsi kasvoi vähitellen, ja syntyi haave omasta eräkämpästä Keski-Suomeen. Hanketta rahoitettiin muun muassa keräämällä pohjoisessa satoja ämpäreitä kaarnikoita ja keittämällä kaarnikkamehua.

Laukaan Valkolasta Hitonhaudan läheisyydestä löytyi monen mutkan kautta sopiva tontti, ja näihin maisemiin valmistui 1996 Harisen tukikohta.

Erätaitojen lisäksi Ovtsissa on alkuajoista lähtien kunnioitettu saamelaisarvoja ja tehty työtä saamelaisen kulttuurin tukemiseksi.

Tänä päivänä Tunturikerho Ovtsi on 125 jäsenen tunturikerho, Harisen tukikohta on hyvässä kunnossa ja retkitoiminnassa pyritään alkuajien aktiivisuuteen.

Vietämme 50-vuotisjuhlia 3.10.2026 Jyväskylässä.

Oula Heikkilä

Tunturikerho Ovtsi ry
puheenjohtaja

Ovtsilaiset retkellä Lemmenjoella.

Mikko Suominen

Tämä Porttikosken silta on jo säästösyistä purettu eikä uutta tule tilalle.

Metsähallituksen säästöt purevat retkeilyyn

Torstaina 22.10.2026 klo 17 järjestämme Helsingin keskustakirjasto Oodissa keskustelutilaisuuden, jossa ovat mukana ympäristö- ja ilmastoministeri **Sari Multala**, Metsähallituksen luontopalvelujohtaja **Henrik Jansson**, Suomen Ladun toiminnanjohtaja **Henrika Backlund** ja Tunturiladun puheenjohtaja **Paavo Ahonen**.

Tilaisuuden juontaa retkeilytoimittaja **Joppe Ranta**.

Meillä suomalaisilla on ollut ilo kulkea kansallis- ja luonnonpuistoissa, joissa Metsähallitus on vastannut huollosta ja rakenteista kuten silloista, nuotiopaikoista, autio- ja varaustuvista sekä saunoista ja käymälöistä.

Niukentuneiden budjet-tivarojen vuoksi tilanne on

muuttunut. Puuhuoltoa ei enää kaikilla nuotiopaikoilla ole eikä käymälöitä tyhjenetä.

On luonnollista, että jokainen vie roskansa mennessään, mutta etenkin puuhuollon puuttuminen aiheuttaa ongelmia.

Esimerkiksi Suomujoella Porttikosken ja Kotakönkään sillat on purettu, ne olivat jo elinkaarensa päässä ja Anterinmukan sauna on ollut vuosikausia korjaamatta.

Syrjävyöhykkeillä olevat reitit ja palvelut ovat säästöjen kohteina.

Metsähallitus priorisoi väheneviä varojaan arvioimalla reittien virkistyskäyttölistä merkitystä. Varoja satsataan eniten asiakasarvoa tuotta-

viin kohteisiin.

Tunturiladussa olemme huolestuneita tästä priorisoinnista. On hyvä, että suosituilla reiteillä on palveluja, mutta vaeltamiseen tarkoitettut reitit ja palvelut tulee pitää käyttökuntoisina.

Kokemattomille retkeilijöille toimivat rakenteet maldaltavat kynnystä lähteä retkelle ja kokeneillekin retkeilijöille palvelut ovat turvallisuustekijä.

Toivomme tämän keskustelutilaisuuden avaavan näkökulmia niin päättäjien kuin retkeilijöidenkin kanalta.

Tilaisuus on kaikille avoin ja toivomme, että se houkuttelee paikalle retkeilijöitä niin latujärjestöistä kuin niiden ulkopuoleltakin.

Juhlitaan rennosti Tunturiladun kahdeksaa vuosikymmentä

Tunturiladun 80-vuotisjuhla lähestyy ja ilmoittautumisaikaa juhliin on tämän syyskuun ajan.

Ennen juhlia on keskustelutilaisuus Helsingin keskustakirjasto Oodissa torstaina 22. lokakuuta klo 17. Mukana on ministeri **Sari Multala**, Metsähallituksen luontopalvelujohtaja **Henrik Jansson**, Suomen Ladun toiminnanjohtaja **Henrika Backlund** ja oma puheenjohtajamme **Paavo Ahonen**. Keskustelutilaisuudessa puhutaan retkeilyreittien tulevaisuudesta ja niiden palveluista myös vaeltajien näkökulmasta.

Vesileppiksen tapahtumaviikonlopun ilmoituksesta näet, mitä on tulossa, mutta ihan kaikkea ei vielä kerrota.

Perjantai-iltana alkavat ilmoittautumiset iltakuudelta, jonka jälkeen tuntia myöhemmin on tarjolla iltapalaa kodalla hotellirakennuksen takana. Nopeimmat ehtivät saunaan jo perjantaina, mut-

ta saunat ovat lämpiminä jo lauantaiaamuna, joten saunomaan ja uimaan ehtii hyvin vaikka ennen aamupalaa.

Lauantaina aamupalan jälkeen nostetaan lippu Vesileppiksen salkoon. Aikaa on runsaasti nauttia Vesileppiksen aktiviteeteista ennen lounasta tai vaikka lähteä ulkoilemaan. Jos olet innokas hiihtäjä, hotellin alapuolella on kilometrin mittainen kallioon louhittu hiihtoputki. Siellä voi myös potkukelkailla.

Hotellin alapuolella on matkailukeskus Unnukka ja Leppävirran keskustakin on lähellä. Nopeimmat ehtivät autoilla vaikka Konnuksen kanavalle.

Lounaan jälkeen on vuorossa syyskokous ja tarjolla on tietysti kokouskahvit.

Iltapäiväneljältä on vuorossa susiaiset. Aurinko on ehtinyt jo painua mailleen, joten tarjolla on tunnelmallinen tapahtuma hämärässä.

Susiaisiin edetään kulkueena ja toivomme, että osallistujilla olisi mukana omia lyhtyjä. Susiaiset ovat rinteessä, jossa valaistus hoituu lähinnä elävillä tulilla. Istuinalustat on hyvä ottaa mukaan, samoin päälle lämpimät vaatteet.

Iltaseitsemältä on ohjelmassa varsinainen juhla ilman pönötystä. Juhla-asut voi jättää kotiin ja tulla juhlaan retkivarusteissa, vaikka ne rakkaimmat ja paljon tunteita nähneet asut päällä. Tai jos ne ovat ”kutistuneet” kaapissa, sopiva yläosa iltaan on esimerkiksi Tunturiladun uusi huppari.

Juhlassa on luvassa kaksi puheenvuoroa ja huomio-onosoitusten jako, muutoin edetään rennossa ilmapiirissä. Kotaan voi myös illan päätteeksi piipahtaa, jos on tarvetta vielä tuijottaa nuotiota.

Sunnuntaina ovat saunat ja uima-altaat käytössä. Sinne ehtii vaikka aamiaisen jäl-

Mikko Suominen

Juhliin on suotavaa tulla retkivaatteissa, mutta rinkat voi jättää kotiin. Kuva Kolbman vael-lukselta.

keen. Susien kokous on aamupäivällä, lippu lasketaan puolilta päivin ja tapahtuma päättyy sen jälkeen yhdessä nautittavaan lounaaseen.

Viikonlopun aikana on esillä eri aikakausien retkeilynäyttely ja etusivukisan kymmenen eniten ääniä kerännyttä sivua on esillä. Juh-

lakirja on jo loppusuoralla ja sitä on painotuoreena myynnissä juhlissa.

Nähdään Leppävirralla! Tervetuloa!

VaVa 26

Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa...

Kesän 2026 VaVa-leiri järjestettiin Tunturiladun, ei minikään kerhon nimissä. Leiri on yksi Tunturiladun 80-vuotistapahtumista myös Tunturiladun aikaisemman puheenjohtajan **Kyösti Lamminjoen** muistorahaston tukemana. Leiripaikkana oli luonnollisesti Tunturiladun tukikohta Susikyrrö.

19. heinäkuuta sunnuntai-iltana kokoontui yhteensä 42 leiriläistä, 5–15-vuotiasta lasta isovanhempineen. Ilta alkoi viirin nostolla. Lapset ystävystyivät nopeasti ja leikit alkoivat saman tien.

Tuvat olivat täynnä asukkaita, mutta saimme aikaan myös pienen telttakylän. Teltassahan monesti uni maisuu parhaiten.

Maanantain aloitimme tekemällä trängialla jauhelihakeittoa lounaaksi pienissä ryhmissä. Itse tehty ja ulkona syöty on parasta. Kävimme läpi myös retkeilijän en-

siapua ja vuoltiin voiveitsi. Il-tasella vielä tehtiin erilaisia omatekoisia urheilujuomia mukaan tiistain vaelluspäivään. Ilta palaksi paistettiin makkaraa nuotiolla.

Tiistaina lounaan jälkeen lähdimme yön yli vaellukselle kohti Montellin majaa ja Nammalakurua. Osa jäi leiriin ja teki päiväretken Hietajärven kodalle.

Tunturissa tuuli oli kova ja yöllä satoi vettä. Osa lapsista koki tuulen jännittävänä teltassa nukkuessa. Keli oli niin haastava, että päätimme tehdä yhdessä ruoan, joka maistui-kin vaelluspäivän jälkeen.

Kaikesta huolimatta lapset jakoivat osallistua kasvien tunnistusrastitehtävään ja tunnistivat hienosti kasveja maastossa.

Keskiviikkona keittelimme autiotuvassa aamupuuroa ja kahvit sulassa sovussa muiden retkeilijöiden kanssa.

Osalla vaeltajista teltat olivat kastuneet yön aikana,

joten lämmin puuro maistui entistä paremmalta. Lähdimme aamusta matkaan kohti Susikyrröä. Lämmin sauna odotti kulkijoita. Illalla pääsimme nauttimaan vielä metsäjoogasta ja ilta vietettiin tehden toimintarasteja, kuten solmujen sitomista, hamahelmiliskon rakentelua ja eri pelien pelaamista.

Torstain teemana oli kalastus. Aloitimme päivän tutustumalla perhonsidontaan ja jokainen sai tehdä oman perhonsa. Samaan aikaan tehtiin myös leirimuistoksi paracord-avaimenperä palomiehen hakaan tehtynä.

Kävimme läpi myös kalan käsittelyä. Kalaa oli tullut hyvin verkoilla Vuontisjärvestä, joita osa isovanhemmista oli käynyt kokemassa.

Päivän kruunasi yhteinen kalastusreissu Vuontisjärvelle. Osa kalasti ja osa teki kaarnalaivoja ja toisinpäin. Saaliiksi saimme ahvenia ja yhden särjen. Ennen sauna harjoittelimme vielä etsintää ketjussa lähimaastossa ja lapset löysivät kymmenen tikkua laudalla -pelin osat ja peli alkoi saman tien. Ilta palaksi nautimme Vuontisjärven antimia savustettuna.

Perjantaina harjoittelimme kartan ja kompassin käyttöä. Lapset otettiin mukaan saunan lämmityspuuhiin ja lapset ahkerivat puut ja vedet saunalle.

Leirin loppu alkoi häämöt-tää, mutta järjestimme vielä leirin kunniaksi leiriolympialaiset, lajeina pariin kädet si-dottuna, puujaloilla kävelyä, veden kuljetusta kauhalla, tikanheittokisa, ketjujen ja frisbeen heittoa sekä saippuakuplien puhallusta ämpäriin. Kaikki palkittiin ja kivaa oli.

Viiri laskettiin jo perjantai-iltana koska moni lähti koti-

Jarno opettamassa perhonsidontaa.

Marita Maula

Veikko sitoo hyvin keskittyneesti perhoa, Kaija ja Sakari tarkkailijoina.

matkalle jo perjantaina. Illalla nautittiin lettukesteistä ja savukalaa.

Lauantaina leiri purettiin haikain mielin ja kotimatka alkoi.

Kiitos lapsille ja isovanhemmille talkooväen puolesta. Kaikki olivat mukana tekemässä tästä leiristä ikimuistoisia.

Kiitos VaVa-työryhmälle, joka oli yhtä kuin leirin talkootyöväki: **Marita, Hannu, Inka, Sirpa, Taina, Jarno ja Katri.**

Leirikertomuksen kokosi **Taina Jääskeläinen**

Marita Maula

Arvi, taitava puukonkäyttjä, tekee voiveistä Ismon kanssa.

Marita Maula

Leiriolympialaisissa Urholla osui saippuakuplat hyvin maaliin.

Taina Jääskeläinen

Pilvet leikkivät yhdessä lasten kanssa.

Kavtsilaiset Äytsien kierroksella

Tuoreimpana kavtsilaisena sain kunnian kirjoittaa kesäkuisesta Äytsien kierroksesta.

Viime jouluna kesän vaelluskohteita etsiessäni päädyin vahingossa Suomen ladun kalenteriin. Sieltä minulle löytyi täydelliseen aikaikkunaan osuva Kavtsin vaellus. Tunturivaeltajia Helsingistä – ohoh!

Luulin, että ryhmävaelluksia tehdään vain partiossa tai kaupallisten toimijoiden ohjaamana. Lähestyin **Paavo** lisätietoja udellen. Hän luki ehkä rivien välistä epäilyni (käsikädessä vaeltamisesta ja illalla iltanuotiollla Kumbayahia), koska vakuutti minut siitä, että vaelluksen toteuttaa jokainen ihan itsenäisesti. Toinen pelkoni oli polvien nivelrikko. Onneksi matalan kynnyksen vaellus on suunniteltu noin kymmenen kilometrin päivämatkoille. Huikeaa – elämäni ensimmäinen ryhmävaellus.

Jo tapaamisessa Töölön kirjastossa tuli ihmisistä hyvä olo! Minut ja **Hessu** uusina jäseninä otettiin lämpimästi vastaan vanhojen kavtsilaisten toimesta. Kävimme läpi reittiä, vaelluksen kyytejä ja

majoituksia.

Kesäkuisena lauantaina Kaamasen Kievarilla kohtasin iloisen ja innokkaan joukon vaeltajia. Saunomisen ohessa tutustuttiin, suoritettiin viimehetken pakkailuja, villakalsareiden ja untuvatakkien poisjättöä.

Meillä kävikin tuuri, koska koko reissun ajan meitä heli mahtava vaellussää. Vesipisaroilta ei täysin säästyttty, mutta joka ilta teltat saatiin kuivana pystyyn ja aamulla kuivana kasaan.

Reissulla minulle selvisi, että todellakin kyseessä on ”yksilöt yhdessä vaeltamassa”. Vastoin olettamustani, kaikilla jäsenillä oli oma teltta, mihin illalla kömmittiin. Reissupäivien aikana sai vaeltaa yksin tai yhdessä.

Porukasta löytyi aivan mahtavia persoonia! Mukana oli Helsingin kasvitieteilininen osasto, joka Hemulimaisella hartaudella kuvasi reittimme yksityiskohtaista luontoa. Oli lintutieteilijät, joiden bongauksiin päätyi ilmeisesti muitakin yksilöitä, kuin oman listani pienet, keskikokoiset ja isot linnut.

Mukana olivat myös huipunkuntoiset, joiden meno-

Helleviikosta huolimatta vielä löytyi lumiläikkä ja kertaalleen saatiin sadevehkeetkiin päälle.

jalkaa välillä hillittiin asettamalla välitavoitteet eri maastomerkeille. Tauoilla ja illalla kokoontui erityinen pulahtajien joukko ja taisi joka illalle löytyä ryhmä iltalenkkeilijöitäkin. Ihania, kovakuntoisia ja vaellukseen hurahthaneita ihmisiä kaikki!

Paavo oli suunnitellut meile hienon reitin. Ensimmäisen päivän etappi oli pääosin helppoa polkua, jolla oli hyvä totutella rinkan painoon. Yöksi suuntasimme kohti Jeageloaijávria, jossa iltaamme ilahdutti huikea pilvinäytös saderintaman vyöryessä tuntureille.

Toinen päivä vei meidät ensin läheiselle Seitakivelle ja Äytsin tupatarkastuksen jälkeen, jatkoimme majoittumaan Stuurraäytsin alkupäähän.

Siellä yläleiriläiset kohtasivat yöllä epämääräisen kulijan. Todennäköisesti karhu.

Saattoi olla susikin. Tai ehkä se oli kettu. Arvoitukseksi jäi, koska kukaan ei uskaltanut tarkistaa.

Stuurraäytsi oli upea vaeltettava ja täynnä toinen toistaan hienompia teltta- ja taukopaikkoja. Äytsin puolenvälin jälkeen nousimme kohti tunturia ja auringon helliesä päädyimme Geatkebassin rinteeseen majoittumaan - Muotkatunturia ja ohikiitäviä kuurosateita ihaillen.

Neljännän päivän suuntana oli Gihcasäytsin länsipääty.

Päivän upeita tunturimaisemia maustoivat laakso-purojen pusikot, ja ehkä on myös reilua mainita muutama itikka. Reittimme oli siis äytsien kierros.

Myönnän karttaa katsoessani epäilleeni Gihcäsäytisin läpipääsyä. Tässä se ryhmän, sekä tietysti kokeneen vetäjän, hienous

Paavo Ahonen

Leiri Geatgebassin rinteellä.

piileekin verrattuna yksin vaeltamiseen: mennään yksilön mukavuusalueen rajoille ja niiden yli.

Viidentenä vaelluspäivänä kartalle piirtynyt kivinen kapekko oli selätetty ja verkkokalvolle mukaan tarttuneena oli kaunista ja karua lapin luontoa. Yö vietettiin Oadatielasin rinteessä.

Olo oli haikea ja samalla kiitollinen. Viimeisen vaelluspäivän kruunasi yhteinen illallinen uusien ystävien kanssa Kaamasen Kievarilla. Kiitos Paavo, **Kirsi, Virpi, Tiina, Isa, Merja, Merja, Tiina, Marita, Ave** ja Hessu – olette huippuja!

Minna Merkkiniemi

Markku Tirkkonen

Nousua riitti Korolatvajärveltä.

Tunturikerho Tsietsan alkukesän retken vetäjä **Markku Tirkkonen** sai mukaansa seitsemän innokasta perässä kulkijaa. Ja Markun vetävän askeleen perässähän me sitten taapersimme. Matkaan läksimme torstaiaamuna Siilinjärveltä ja parin pysähdyksen taktiikalla olimme lähtöpisteellä Lapiosalmella kahden maissa valmiina heilauttamaan rinkat selkään.

Terho, Merja, Anja, Päivi ja **Anita** läksivät intoa puhkuen Lastenlammen laavulta taivaltamaan kohti Kuulean päivätupaa ja jylhiä Korouoman maisemia. Markku ja **Risto** siirsivät toisen auton Kanjonin kahvilalle, josta **Hannu** liittyi miesten seuraan.

Noin viiden kilometrin taitval kohti Kuulean tupaa taittui rauhallisesti mukavakulkuista harjannetta pitkin, järvimaisemia ihaillen. Aurinkoinen vienotuulinen sää heli meitä. Perillä ehdimme

pystyttää pari telttaa, evästellä ja etsiä uima- ja pesupaikkoja ennen automiesten saapumista.

Illan mittaan kauniin Iso Kuuleajärven rannalla tulistella seurailimme säätielädotusta tiuhaan tahtiin. Sateen uhka aamuksi oli niin vahva, että pienen pohdinnan jälkeen pakkasimme jo pystytetyt teltat pusseihin ja puolet porukasta painui nukkumaan sisätiloihin. Viimeisenä tulleet miehet putkahtivat omiin telttoihinsa ja allekirjoittanut laavuun.

Yö oli tyyni, kirkas ja kaunis tervaksen palaessa nuotiossa tuoden tunnelmaa ja hätistellen vähäisiä hyttysiä. Käksi tai useampikin kukkivat innoissaan väliin selkokielellä väliin sekoillen ihan koko yön. Ja monia muitakin laulajia oli äänessä.

Aamulla oli herätys telttailijoilla viideltä ja niinpä lopulta kaikilla oli kamppheet ka-

Tsietsan kesäinen retki

sassa ja aamuaskareet toimittelu puoli kahdeksaan mennessä, jolloin tosiaan alkoi jo hiljalleen tulla vettä taivaalta. Sadeasut päällä läksimme vaeltamaan 15 kilometrin taivalta kohti Pajupuroa ja Kanjonin laavuja. Seuralaisia oli riittämiin, hyttyshuppu päässä pärjäilimme, ehkä jokunen suihkauskin tarvittiin.

Kuulean tuvalta kipusimme patikoimaan Iso ja Pikku Aimojärven välissä olevaa kau-

nista harjannetta pitkin kohti Pahakurua ja Koronlatvan laavua. Sieltä alkoikin näkyä jo komeita kallionseinämiä ja niitähän ihailimme ja kuvasimme sateesta huolimatta.

Jatkoimme Koronlatvajärven kuvetta kohti Pajupuroa. Polku jatkui järven rantaan mukaillen metsätaipalele, jossa saimme venytellä jalkojamme ylittäessämme kaatuneita puunrunkoja. Pari pitempää kulkijaa tömäytti otsansakin edessä olevaan

puunrunkoon.

Väliin uoma oli niin leveä, ettei oikein hahmottanut kallioiden välissä askeltavansa-kaan. Polku johdatti meidät Koronjoen pajukkoista vartta seurailien lopulta Pajupuron päivätuvalle. Sitä odotimmekin jo hartaasti sadeasut litimärkinä ja vatsan alkaessa vaatia annostansa. Pajupuron päivätuvalla lounastimme sateelta suojassa ja kun sade vain yltyi, köllähdimme lavitsoille päiväunille.

Sateen hieman laannuttua päätimme kuitenkin jatkaa kohti Kanjonin leiripaikkaa. Etenimme suljettua reittiä polun kiemurrellessa väliin kاپoisena ja muhkuraisena ja yksi puunrunkokin piti sahata pois tieltä. Joen ylityssilta oli melko huonokuntoinen, mutta yksitellen varovaisin sivuaskelin sydän hieman pamppaillen onnistuimme ylittämään joen. Loppumatkasta sade jo lakasi ja polkukin kävi leveäm-

Upea Koivuköngäs.

Muotkalla on monenlaista maastoa

Kolbman kesävaeltajat suuntasivat täällä kertaa Muotkatuntureille. Suunnitelma oli kierrellä länsi- ja pohjoisosien harvemmin kuljettuja alueita.

Lähtöpaikaksi valikoitui Destian hiekkakuoppa Karigasniemen Sulaojan eteläpuolella. Varsin suosittu parkkipaikka tuntuu olevan, nytkin parkissa oli toistakymmentä autoa. Mikäpä sieltä on lähtiessä, helppo maastourataival Karigasjoen kahluupaikalle ja sieltä nopeasti omille poluille.

Saavutettavuus on hyvä julkisillakin. Tosin meillä oli nyt käytössä autot ja autovälppäyskuvio, joten vaeluksen määränpää oli aivan muualla.

Leiri hienon pienen ylänköjärven rannalla.

Sääennuste lupasi vaihtelevaa keliä, sateita ja paistetta. Kevät oli ollut varhainen, joten hyönteisiäkin oli luvassa. Hyvä ryhmä jälleen koossa ja suurta seikkailun tuntua ilmassa.

Ensimmäinen yö vietettiin lyhyen taipaleen jälkeen Karigasjoen rannalla. Lämmin ilta ja telta – ei tarvinnut makuupussiin vielä ryömiä. Karigasjoen ylityksen jälkeen seurattiin tovi mönkijäuraa, kunnes suuntasimme kohti lounasta ja Vuorgotskajärveä.

Utsjoen puolella vaarojen etelärinteillä tunturikoivikko oli paikoin sanalla sanoen hiukan tiheää. Taisi siellä pujotellessamme välillä olla käytössä jokin muukin hoolla

alkava asiantilaa kuvaava sana, jääköön tässä toistamatta.

Ilmeisesti paliskunnan porot ovat kesällä jossain muualla, koska koivikot ovat niin reheviä. Riistapolkuja rinteellä oli kyllä paljon ja hirven jätöksiä myös.

Kunnialla päästiin kuitenkin määränpähän. Kauniille rantaharjulle jäätiin kahden päivän leiriin. Taukopäivänä tehtiin päiväretki Nuhppirtunturille.

Vaellus jatkui itään päin kohti Muotkatunturien ylänköaluetta. Helle piinasi tässä kohtaa hikiesti. Koivikoissa kulku oli hyönteisten ja tuulettomuuden vuoksi varsin tukalaa. Päätimme nousta avotunturiin, missä hyönteisiä oli vähemmän ja tuuli helpotti olotilaa.

Jätimme Suorraäytsin kämpän väliin ja kävimme kurkkaamassa kanjonia pohjoispuolelta ylhäällä harjanteella kulkien. Jatkoimme Gaskogielaksen sivuitse koilliseen kohti Nirvajokea.

Leirydyimme joen varteen lähelle Riekonpyytäjän kodikasta ja siistiä kammia. Harvakseltaan oli ollut kävijöitä vieraskirjamerkintöjen perusteella.

Pari viimeistä vaelluspäivää seurailimme isompia

Hellekelissä nousu on rankkaa puuhaa.

soistumia kierrellen Nirvajoen vartta Kiellajoelle ja edelleen maantielle. Vaelus päättyi Giellajohkan majoitukseen hyvin ansaittuun saunaan ja makoisan ruuan äärelle.

Viikon vaellukselle kertyi matkaa hiukan runsaat 70 kilometriä. Kelit olivat jälleen ennustetta paremmat. Muutama lyhyt sadekuuro päivällä ei juuri matkantekoa hidastanut, isoimmat sateet osuivat yöaikaan. Maisemat olivat vaihtelevat ja komeat – niin avotuntureita kuin koi- vu- ja mäntymetsiä.

Totesimme, että Muotkal- la on muunlaistakin maasto- ta perinteiseksi mielletyn

Muotkatuntureilla avaraa maisemaa riittää.

helpon avoimen kulkumaan lisäksi. Ja aika monta kartalla mielenkiintoista paikkaa ohitettiin, joten seuraa-

vaa retkeä voi jo hyvin alkaa suunnitella. Teksti ja kuvat **Hanna Sinilehto**

Korouomaan ja Riisitunturille

mäksi. Aurinko armas heli meitä Kanjonin laavuille saapuessamme. Päivämatkan tarpominen sateessa tuntui jokaisen kropassa ja leiriy- tymisen jälkeen hakeuduim- mekin jo piakkoin teltoihin pitkäkseen.

Linnut olivat taas en- vasti äänekkäitä aamuyöllä, mikä häiritsi ainakin omaa untani, vaikka niiden lauluja mielellään kuuntelenkin.

Lauantaina olimme jälleen aamuvirkkuja, vaikkei olo alkuun kovin virkeältä tun- tunut. Aamupalan jälkeen kipusimme Piippuvaaran kautta Piippukallion laavulle ilman rinkkoja. Se olikin mu- kava ja varsin helppo kierros

verrattuna edellisen päivän uurastukseen. Rinkka selässä alun pitkähkö ylämäki olisi tuntunut aivan toisenlaiselta.

Ylhäällä oli komeat kalliot, joilta passasi ihastella eteen avautuvia maisemia. Matkan varrella niin ylä -kuin alamä- essäkin oli myös hienoja nä- köalapaikkoja. Risto ja Han- nu jäivät leiriimme telttavah- deiksi ja nauttimaan rauhal- lisista aamuaskareista.

Muun retkikunnan palat- tua kokosimme kampeem- me ja alkoi retkemme vii- meinen pitkä ja jyrkkä kilo- metrin mittainen ylämäki rinkat selässä kohti kahvilaa. Matkan varrella poikkesim- me vielä sivupolulta ilman rinkkoja Hannunkalliolla

katselemassa kallioita toisel- ta suunnalta.

Lämpö nousi niin puseron sisä- kuin ulkopuolella kahvi- laa kohti kivutessa ja niinpä kahvit ja leivokset maistui- vatkin tosi makoisilta.

Matkalla Posioon vilkai- simme vielä upean Koivu- könkään, josta löytyi myös geokätkö. Posion maukkaat pizzat vatsassamme suunta- simme kohti Riisitunturia.

Sää tiedotusta tutkaillessa oli jälleen luvassa runsasta sadetta sunnuntai-aamulle, joten emme vastustelleet, kun Merja sai hankituksi meille upean mökin Kuusa- mon kupeesta viimeiseksi retkiyöksi.

Tauko Koronlatvan laavulla.

Lähtö Pajupuron tuvalta päiväunien jälkeen.

Näkymä Piippukalliolta.

Aurinko heli vielä meitä il- lan suussa, kun kipusimme kohti Riisitunturin lakea. Kiersimme leppoisasti nau- tiskellen vajaan viiden kilo- metrin Riisin Rääpäsyn il-

man painavia kantamuksia.

Siellä eritoten Ikkunalam- pi maisemineen avautui meille maalauksellisen kau- tiskellen vajaan viiden kilo- metrin Riisin Rääpäsyn il-

mussalmen Jalonhelmen sei- nätaulussa.

Leppoisan mökkiön jäl- keen suuntasimme sunnun- taina hyvissä ajoin kohti ko- tia. Monenlaista kaunista ja ihmeellistä ehdimme nähdä ja kokea muutaman alkuke- sän päivän aikana ja muka- vassa retkiseurassa. Kiitokset vielä Markulle hy- vin järjestetystä monipuoli- sesta retkestä.

Retken muistoja kirjasi **Anita Karppinen**

Anita Karppinen

Markku Tirkkonen

Anita Karppinen

RETKEILYREITTIIEN TULEVAISUUS SUOMESSA

Tunturilatu täyttää tänä vuonna 80 vuotta ja siksi järjestämme paneelikeskustelun Helsingin keskustakirjasto Oodissa torstaina 22.10.2026 klo 17.00–20.00.

Parituntisen keskustelutilaisuuden aiheina ovat retkeilyrakenteiden kehittäminen ja ylläpito Suomessa.

Etenkin koronan jälkeen retkeily on kasvattanut suosiotaan niin lähirei-teillä kuin Lapin vaativimmillakin rei-teillä kansallis- ja luonnonpuistoissa.

KESKUSTELUTILAISUUDESSA OVAT MUKANA ympäristö- ja ilmastoministeri **Sari Multala**, Metsähallituksen luontopalvelujohtaja **Henrik Jansson**, Suomen Ladun toiminnanjohtaja **Henrika Backlund** ja Tunturiladun puheenjohtaja **Paavo Ahonen**. Tilaisuuden juontaa retkeilytoimittaja **Joppe Ranta**.
TERVETULOA!
Tunturilatu ry

*Avoim
tilaisuus*

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Kämpptalkoiden noviisit Owlasta

Vuoden 2026 kämpptalkoot käynnistyivät Susikyöröstä ja jatkuivat Susi-Kiisalla päättyen ennen juhannusta Susi-Talakselle. Owlasta meitä osallistui kolme, joista yhdellä talkoolaisella oli toive talkoilla omalla moottorisa-hallaan. Tämä toive toteutui erinomaisesti.

Susikyörön 31.5 – 6.6.2026 talkoot alkoivat sunnuntai-iltana yhteisellä iltapalalla, tutustumisella ja kämppäisän-tä **Markun** kämpptalkoiden ohjeistuksella. Susikyörössä oli paljon siivottavaa ja mit-tava homma puiden teossa. Puupino pihalla oli kunnioi-tettava. Jokainen sai valita itselleen ja kunnolleen sopivaa tekemistä, kuitenkin niin, et-tä kaikki suunnitellut työt tul-lisivat tehdyksi. Kaikkiaan talkoisiin osallistui kolme-toista talkoolaista. Mukana oli myös mukava koira.

Talkoopäivien aikataulu oli täsmällinen – aamupala klo 7, aamupäiväkahvi klo 10, lounas klo 12, iltapäiväkahvi klo 14.30, päivällinen klo 17 ja iltapala klo 21. Päivällisen ja iltapalan välillä vietimme vapaa-aikaa lähinnä keräil-len voimia (lue: pötkötellen) ja saunoen. Armeijakaan ei marssi tyhjällä vatsalla. Me-kään emme talkoilleet ilman erinomaista **Inkan** huolehti-maa ruokahuoltoja. Kiitokset siitä kaikkien puolesta Inka-le. Kotiruoka oli maistavaa ja sitä oli runsaasti myös sant-saukseen.

Kuten kerroin niin talkoil-tavaa oli todella runsaasti. Kämpät siivottiin ja lattiat kuurattiin. Ikkunat puhdis-tettiin, verhot ja matot pesi-tiin. Patjojen päällykset kävi-vät kämppäisännän kyydillä Hetassa pesulassa.

Mukavasti samalta reissul-ta löytyi Hetasta torilta Kemistä asti Lapissa liikkinut sammuttimien huoltaja. Am-mattitarkastukset ja uudet leimat sammuttimiin saatiin

Terttu Riskilä

Hannu Liljamo sai tehtäväkseen nuohota Susikyörön raken-nusten savupiiput. Ja niitä riitti.

hienosti vuodeksi eteenpäin.

Pienen suostuttelun jälkeen sain pukeutua nokikolarin kokovartalon suoja-asuun. Tällä kertaa ei kuitenkaan tarvinnut käydä kuten Tar-zanille että nostakaa puu-hun kuvaus alkaa. Noet läh-tivät ja ranteet olivat sen jä-keen mustat mutta ei enää iltasaunan jälkeen. Nuohot-tavia piippuja oli muistaakse-ni yhtä monta kuten Niilolla montaks söit. Yheksän. Keit-tokatoksen piipun nokkaan en kyllä kiikkunut.

Mahtavin suoritus talkooviikolla oli kyllä kunnioitetta-van polttopuurankapinon sa-haaminen polttopuiksi. Puu-vaja tuli loppumyytyä tilan

suhteen. Polttopuut täyt-tivät kaksi puuvajan oviauk-koa sataprosenttisesti. Kiitos etenkin **Jounin**, Käsivarren tien varresta, periksi anta-mattomuudesta. Suurkiitos myös Jounia avustaneille. Ahkeruus palkitaan aina -hymysuin ennen talkoiden päättymisestä.

Kannustan kaikkia kyn-nelle kykeneviä tunturilatu-laisia osallistumaan tuleviin vuoden 2027 talkoisiin. Tal-koiden töiden jäljestä saavat kaikki Tunturiladun kämpil-lä käyvät nauttia. Niin mekin talkoolaiset. Talkoilemisiin.

Talkoolainen
Hannu Liljamo
Owlasta

Sinustakin voi tulla outasusi, tunturisusi tai johtajasusi

Tunturiladun perinteinen tunturisusilauma kaipaa uu-sia jäseniä, jotta hieno perin-ne jatkuu.

Tämä vuosi on Tunturila-dun juhlavuosi, koska yhdis-tys täyttää kunnioitettavat 80 vuotta. Vielä ehdit tehdä ensimmäisen susianomuk-sen tai korottaa susiarvoaan ja osallistua syksyllä hienon juhlan yhteydessä pidettä-viin susiaisiin ja tulla vihityk-si Outa-, Tunturi- tai Johtaja-sudeksi.

Voit tietysti asettaa tavoit-teesi myös seuraavien vuo-sien susiaisiin varsinkin, jos suorituksia vielä puuttuu.

Susivaliokunta kiittää ker-hoja aktiivisesta vaellusten järjestämisestä ja toivoo ker-hojen edelleen järjestävän sekä tunturivaelluksen että tunturisusivaelluksen tasoi-sia vaelluksia niin talvella kuin kesällä.

Susivaliokunta toivoo kaik-kien tunturilatulaisten ak-

tiivista osallistumista tämän hienon perinteemme ylläpi-tämisessä ja jatkuvuuden tur-vaamisessa.

Susivaliokunnan jäsenet vastaavat mielellään kysy-myksiin. Yhteystiedot löyty-vät Tunturiladun nettisivuilta kohdasta tietoa meistä – tunturisudeksi - susivaliokunta. Tunturilatu - tietoa meistä – tunturisudeksi sivulta löyty-vät myös susisäännöt ja -vaa-timukset.

Nähdään suurella joukolla

susiaisissa ja susien kokouk-sessa Vesileppiksessä!

Anja Kylävalli
puheenjohtaja
Susivaliokunta

Satu Ojala

Vuosi sitten Mark Jarvel vihki tunturisusiksi Heikki Nummi-sen ja Sari Rinta-Luopan.

KUIVADUSSI VAELLUKSELLE, MELOMAAN TAI MATKALLE

Juhlavuoden kunniaksi Tunturilatu on teettänyt Tunturilatu-painatuksella kuivapusseja, jotka ovat monikäyttöisiä matkalaisten apureita. Pussiin voi pakata esimerkiksi lääkkeitä tai mitä muuta tahansa, joita on tarve suojata kosteudelta.

Pussin tilavuus on viisi litraa ja hinta

20 €
+ toimituskulut

TILAUKSET

Inka Helenius, 050 567 06315
tai helenius.inka@gmail.com

Hei mattimyöhäiset!

Vielä on mahdollisuus tilata tätä juhluvuoden hupparia.

Jos vaikka haluat sen käyttöösi Tunturiladun 80-vuotisjuhlisiin.

Hupparin hinta on 35 €, johon lisätään toimituskulut.

Tilaukset syyskuun aikana helenius.inka@gmail.com

Kerhot voivat tehdä kimpptilauksen, jolloin toimituskulut ovat pienemmät. Hupparit toimitetaan matkahuollon kautta, joka on edullisempi vaihtoehto kuin posti.

**Tilaukset
30.9.2026
mennessä**

Kuvan punainen huppari on ns. naisten malli, joka on huomattavasti pienempi ja kavennettu uuman kohdalta. Kumpaakin väriä saa sekä suorana että ns. naisten mallina. Värit ovat tummansininen ja punainen. Materiaali on polyester 65%, puuvilla 35%.

Naisten hupparin mitat (cm):								
Koko	XS	S	M	L	XL	XXL		
Pituus olka-helma	59	61	63	65	67	71		
Leveys kainalo-kainalo	44	47	50	55	60	65		
Miesten hupparin mitat (cm):								
Koko	XS	S	M	L	XL	XXL	3XL	4XL
Pituus olka-helma	64	67	70	73	76	79	82	85
Leveys kainalo-kainalo	46	50	54	59	64	69	75	81

Hei sinä, lehden tekemisestä jotain tietävä tai asian muuten osaava. Sinulle on nyt paikka tarjolla Tunturilatu-lehden uutena

TOIMITUSSIHTEERINÄ

Satu on lopettelemassa tämän vuoden lopussa, joten viestikapulan siirtoon on vielä aikaa.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, jakelu yhdessä Latu ja Polku -lehden kanssa. Työkaluksi sinulle hankitaan Adobe InDesign-taitto-ohjelma, jonka käytöstä olisi hyvä olla kokemusta. Ilmoitusvalmistus ja kuvien teko sekä postitusasiat hoituvat Huittisten Sanomalehti Oy:ssä. Lehti painetaan Botniaprintissä Kokkolassa.

KUN KIINNOSTUIT, OTA YHTEYTTÄ
Paavo Ahoseen pkahonen(at)gmail.com
tai Satu Ojalaan osatu7997(at)gmail.com

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

4.–12.9. Ruskavaellus

Muotkatuntureilla (Tsietsa)
Vaellamme Peltoaivon/Peltojärven alueella noudatellen reittiä Muotkan Ruoktu – Peltojärven eteläranta – Kuarvikozza – Tuanganuaivi – Muotkan Ruoktu. Päivämatkat n. 10–15 km, yht. n. 90 km. Yöpyminen: kaksi yötä Muotkan Ruoktussa, muuten teltoissa. Vaellus on melko vaativa ja aikaisempi vaelluskokemus on tarpeen. Max. 10 hlö. Tsietsan ulkopuolisille ilmoittautumismaksu 15 €. Lisät. ja ilm. 2.8. menn. Markku Tirkkonen p. 0400 192 023, timpuritirkkonen(at)gmail.com tai Risto Daavitsainen p. 0400 313 765, risto.daavitsainen(at)gmail.com.

5.–12.9. Syyskerhoviikko

Susi-Talaksella (Owla)
Lähde syyskerhoviikolle Tunturiladun Susi-Talaksen kämpälle, josta retkeilemme lähiympäristössä. Ilm. 1.6. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

3–4.10. Yönyliretki Suurijärven retkeilyreitistölle

(Tsietsa)
Kokoontuminen Nuorasentiellä la 3.10. klo 11. Majoittuminen vuokratupaan (8 h), telttaan tai autiotupaan. Tuvalta käsin eripituisia reittimahdollisuuksia. Kimpapakyydit Siilinjärven suunnasta. Osallistumismaksu sisältäen vuokratu-pamaksun 10 € Tsietsan jäsenille, 15 € muille. Tied. ja ilm. 15.9. menn. Marjatta Nuutinen p. 040 722 0630 tai marjatta.nuutinen@gmail.com

10.–17.10. Römppäviikko

Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde loppuvuoden maisemia katso-maan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Vielä voi löytyä ruskon värittämiä rinteitä ylhäällä lumen jo peittäessä maiseman. Teemme päiväretkiä lähituntureilla ja Norjan puolella. Ilm. 1.9. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

12.12. Liukulumikenkäilyä (Owla)
Lähde kenkäileen liukulumikengillä kanssamme johonkin 12.12. klo 9.30 kimpapakyydeillä. Ilm. 10.12. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo(at)gmail.com.

Tunturilatu-lehden 4/2026 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 27.10.2026 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilta olevasta tapahtumakalenterista!
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteis-kuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2026 JA 2027

Tilanne 9.8.2026

VANHA KÄMPPIÄ (10+4 paikkaa)

29.8.–5.9. Jäsenvaraus (14/14)
5.9.–12.9. Logi (14/14)
12.9.–19.9. Ovtsi (14/14)

2027

27.1.–28.1. Jäsenvaraus (14/14)
27.3.–3.4. Geatki (14/14)
3.4.–10.4. Logi (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

27.8.–5.9. Jäsenvaraus (2/5)
6.9.–13.9. Jäsenvarauksia (5/5)
18.9.–24.9. Jäsenvaraus (5/5)
24.9.–25.9. Jäsenvarauksia (2/5)
25.9.–1.10. Jäsenvaraus (1/5)

2027

26.1.–28.1. Jäsenvaraus (5/5)
20.3.–1.4. Jäsenvaraus (1/5)
10.4.–17.4. Jäsenvaraus (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

29.8.–5.9. Jäsenvaraus (5/5)
5.9.–10.9. Jäsenvaraus (4/5)
10.9.–12.9. Jäsenvaraus (2/5)
12.9.–19.9. Ovtsi (5/5)
19.9.–26.9. Jäsenvaraus (5/5)
10.10.–16.10. Jäsenvaraus (5/5)

2027

26.1.–28.1. Jäsenvaraus (5/5)
28.3.–3.4. Jäsenvaraus (3/5)

SUSI-KIIISA (8 paikkaa)

22.8.–28.8. Jäsenvaraus (1/8)
12.9.–19.9. Kuokte (8/8)

2027

11.9.–18.9. Logi (8/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

29.8.–30.8. Jäsenvaraus (8/10)
30.8.–31.8. Jäsenvarauksia (10/10)
31.8.–3.9. Jäsenvaraus (8/8)
3.9.–4.9. Jäsenvarauksia (10/10)
5.9.–12.9. Owla (10/10)
12.9.–17.9. Njalla (10/10)
4.10.–9.10. Jäsenvaraus (2/10)

2027

13.3.–21.3. Geatki (10/10)

AIHKIN VARAUKSET

1.9.–2.9. Jäsenvaraus
3.9.–28.9. Jäsenvarauksia
9.10.–25.10. Jäsenvarauksia
27.10.–1.11. Jäsenvaraus
23.12.–1.1. Jäsenvaraus

2027

19.2.–30.4. Jäsenvarauksia
20.6.–4.7. Jäsenvaraus

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista tunturilatu.fi/lapin-kampat/petipaikkavaraukset

VARAUSTEN PERUUTUSEHDOT:

- Peruutuksen tapahtuessa aikaisemmin kuin 14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, varauksesta ei peritä maksua.
- Peruutuksen tapahtuessa 7–14 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu on 1/3 varatun ajan maksusta.
- Peruutuksen tapahtuessa alle 7 vuorokautta ennen varatun ajan alkua, maksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan.

HUOM! Kaikki varatut, peruuttamattomat petipaikat on maksettava ja varauksen tekijä maksaa koko varauksen, ellei toisin ole sovittu varaustenhoitajan kanssa.

UUTTA: VARAUSMUISTUTUKSET:

Varauksen tehneelle tulee varauksista hänen sähköpostiin muistutus kaksi viikkoa ennen varauksen alkua, päivä kerrallaan.

Kämppien järjestysäännot löytyvät verkkosi-vuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kampat/susikyro, Aihkin uudet käyttöäännot kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/aihki

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2026

tunturilatu.fi/lapin-kampat/tukikohtien-kayttomaksut

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä, jos käyttää palveluja): maksettava Tunturiladun tilille
FI11 4108 0010 3176 86 ko. kämpän viite-numerolla tai kämpissä oleviin lippaisiin.

Varatut petipaikat varaajan maksettava Tunturiladun tilille ennen varauksen alkua.

- Susikyro (viite 5050) jäsenet 10 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 15 €/vrk/hlö
- Susi-Kiisa (viite 7090) jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö
- Susi-Talas (viite 6020) jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee koko kämpän varaamista 6–7 vuorokautta):

- Susikyro vanha kämppiä 600 € (viite 5050)
- Susi-Oskari 250 € (viite 5050)
- Koira-Oskari 250 € (viite 5050)
- Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)
- Susi-Talas 350 € (viite 6020)

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET:

Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811, Vallikatu 5–7 A4, 02650 Espoo
sirpa.alapuranen(at)luukku.com, varaukset(at)tunturilatu.fi

Koko kämpän varaus 1–5 vrk vuorokausi-hinnalla (=jäsenen aluemaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

- Susikyro vanha kämppiä 100 €/vrk (viite 5050)
- Susi-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)
- Koira-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)
- Susi-Kiisa 56 €/vrk (viite 7090)
- Susi-Talas 70 €/vrk (viite 6020)

Aihki (viite 8060)

vuokra 33 €/vrk/koko mökki.

Susikyron autonlämmitystolppien käyttö 2 €/lämmityskerta (4 tuntia).

Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86 (viite 5050) tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Lämmitystolppia saa käyttää vain autojen moottorin lämmittämiseen.

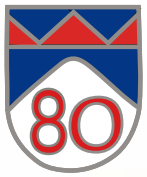
Kämpäävaimet

Kämpäävaimen lunastusmaksu on 130 €. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.

UUTTA: Oman avaimen unohtumismaksu 10 €

Avainanomuslomake samoin kuin Kämppien avain- ja käyttöäännot löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/kamppaavaimen-lunastus

Alue- ja avainmaksut 2027 vahvistetaan yhdistyksen syyskokouksessa 14.11.2026.

Kimppakyydillä juhliin!

Tunturiladun 80-vuotisjuhliin, syyskokoukseen ja susiaisiin Leppävirralle Vesileppiseen järjestetään bussikuljetus Turku-Huittinen-Tampere-Orivesi-Jyväskylä reittiä.

ALUSTAVA AIKATAULU:
Lähtö perjantaina 13.11. Turusta 10.00 –
Härkäpakari klo 11.15 – Tampere ABC
Lahdesjärvi klo 12.30 – Jyväskylä
Keljon ABC 15.45 – Vesileppi 18.00.
Tarvittaessa voidaan pysähtyä matkan
varrella muussakin kuin em. paikoissa.
Paluu tapahtuman päätyttyä sunnuntaina.
Menomatalla järjestetään
Tampere-Jyväskylä välillä mahdollisuus
omakustanteiseen ruokailuun.
Hinta tulee tarkentumaan lähtijöiden
lukumäärän mukaan ja lähtijöitä tulisi
olla noin 30. Matkan hinta porrastetaan
matkan pituuden perusteella. Esim.
Turusta 70 euroa, Huittinen 60 euroa jne.

Ilmoittautuminen yhteiskuljetukseen 18.9.2026 mennessä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset sähköpostilla tunturikerhologi@gmail.com

Oma lyhty mukaan susiaisiin!

Sudet vihitään Leppävirralle lauantaina 14. marraskuuta klo 16.
Vuodenaika on sangen pimeä eikä lumestakaan ole vielä sata-
prosenttista varmuutta. Lähdemme susiaisiin kulkueena
ja siksi olisi tunnelmankin kannalta hienoa, jos sinulla
olisi oma lyhty mukana. Joko myrsky- tai kynttilälyhty.
Lyhtyihin löytyy lamppuöljyä ja kynttilöitä.

Tunturilatu ry, 80-vuotisjuhlatoimikunta

80 vuotta, 80 kilometriä

Tunturiladun 80-vuotisjuhlatoimikunta
haluaa innostaa jäsenistöä kävelemään. 80 kilometriä voi
kuulostaa isolta määrältä, mutta aikaa sen tekemiseen
on neljä kuukautta eli vain 20 kilometriä kuukaudessa.

HAASTAMME KERHOT TÄHÄN KÄVELYKAMPANJAAN MUKAAN.
Jäsenmäärään suhteutettuna aktiivisin kerho palkitaan.

Kävelykampanja alkaa kesäkuun alussa ja kestää syyskuun loppuun.

Tavoitteena on jokaisella osallistujalla saada kokoon 80 kilometriä.

Kilometrejä ei tarvitse kerätä holkällä tai kävelylenkillä.

Niitä kertyy ihan mukavasti myös hyötyliikunnalla.

Kaikkien osallistuneiden kesken arvotaan palkintoja.

Tiedot kävellyistä kilometreistä lähetetään joko kerhokohtaisesti tai
henkilökohtaisesti **15.10. mennessä** os. osatu7997@gmail.com

KOKOUSHUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen
syyskokous pidetään

14.11.2026 klo 13.00–16.00

Leppävirralla, Kylpylähotelli Vesileppiksessä,
Vokkolantie 1, 79100 Leppävirta.

Kokoukseen voi osallistua myös etänä. Etäosallistuvien tulee ilmoittautua
viimeistään 1.11.2026 osoitteeseen: hallitus@tunturilatu.fi

Kokoukseen osallistuville lähetetään tarkemmat tiedot
kokoukseen osallistumisesta liitteineen 3.11.2026.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouksessa käsiteltäväksi tarkoitettua asiasta on tehtävä kirjallinen
esitys hallitukselle viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta.

Tervetuloa! Tunturilatu ry. Hallitus

ETÄKOKOUSTAJAN OHJE

Kokous on avoin kaikille Tunturiladun jäsenille. Kaikille osallistujille myönnetään
myös puheoikeus. Äänioikeus on vain niillä kokousedustajilla, jotka ovat ilmoittautuneet
etukäteen kokouskutsussa mainitulla tavalla. Kokoukseen voi osallistua yhteisellä
yhteydellä (esim. kerhoittain), mutta jokaisen kokoukseen osallistuvan on
kuitenkin ilmoitettava kokousedustajaksi henkilökohtaisesti.

Kokouksen esityslistan asiat esitellään hallituksen toimesta. Esittelyn jälkeen asiasta
käydään yleiskeskustelua, jonka jälkeen tehdään päätös. Yleiskeskustelun aikana voi
pyytää puheenvuoron ja esittää kysymyksen, kommentin tai tarkennuksen asiaan.
Käsittelypohjana on aina hallituksen esitys, joka on toimitettu kokousmateriaalien
mukana ennen kokousta. Ennen kokousta kokousedustajien on tärkeää tutustua
materiaaleihin ja muodostaa oman kantansa päätösohjeisiin. Mikäli yleiskeskustelussa
esille nousee vastaesitys, on se syytä sanoa selvästi. Vastaesitys vaatii kannatusta,
joka jälkeen kokouksella on kaksi päätösesitystä, joiden välillä päätös tehdään.
Päätöksentekovaiheessa voidaan tarvita äänestystä.

Kokouksessa asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä.
Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki ehdotukset ovat äänestyksessä yhtä aikaa ja eniten
ääniä saanut vaihtoehto valitaan. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen
puheenjohtajan ääni, vaaleissa arpa. Ennen varsinaista äänestystä voidaan
suorittaa koeäänestys, esimerkiksi kädennostöäänestyksenä.

Kokoukseen osallistujalla tulee olla pääsy Google Meet-sovellukseen.
Tämä toimii myös nettiselaimella, joten ohjelmaa ei tarvitse asentaa omalle koneelle.
Lisäksi osallistujalla tulee olla hyvin toimiva ja testattu mikrofoni ja kaiutin.
Web-kameran käyttö on suotavaa henkilöllisyyden toteutuksesi.

Tunturilatu 80 vuotta

Tunturiladun menneistä vuosikymmenistä tehdään kirja,
joka valmistuu 80-vuotisjuhliin mennessä.

Kirja sisältää tiivistetysti kuusi ensimmäistä vuosikymmentä, mutta laajemmin
toimintaa vuodesta 2006 eteenpäin. Se kertoo muun muassa uudesta
innovaatiosta retkeilyyn, retkeilyn historiaa, Tunturiladun kämpistä moni-
puolisesti sekä kerhojen toiminnasta. Ja kertovat muutamat tunturilatulaiset
myös siitä, mikä heitä vetää puoleensa tuntureille,
metsään tai merelle, luonnon helmaan.

Kirja on ennakkomyyntissä,
jotta varmistat että saat omasi joko juhlissa
tai kotiin toimitettuna juhlien jälkeen.

Kirjan hinta on 30 euroa + lähetyskulut.
Kirjaa on saatavilla 80-vuotisjuhlissa ja siitä
eteenpäin sitä lähetetään kaikille, jotka ovat sitä
tilanneet. Toki kirjaa painetaan ylimääräisenä
myös heitä varten, jotka eivät ole ennakko-
tilausta tehneet, mutta ei kohtuuttomasti.

ENNAKKOTILAUKSET
voi lähettää osoitteeseen
t180v@tunturilatu.fi

TUNTURILADUN JUHLAVUODEN KUVAKISA

Tunturilatu-lehtien kansikuvat ovat
saaneet jo useana vuotena hyvää
palautetta. –Upeita kuvia, on kuultu
monesta suusta. Siksi juhlatoimi-
kunta päätti järjestää kansikuvista
kisan, johon juhlatoimikunta toimit-
taja Minna Karrulla vahvistettuna
valitsi viimeisten 20 vuoden ajalta
jokaiselta vuodelta yhden etusivun.

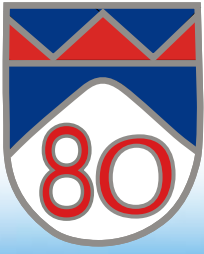
Sinun tehtävänäsi on valita se mieleisin.
Voit äänestää vain kerran ja vain yhtä etusivua.
Vastausaikaa on lokakuun 13. päivään asti.

Etusivut on nähtävillä
myös Tunturilatu-
lehdessä 2/2026

Kymmenen eniten ääniä saaneita
ovat esillä 80-vuotisjuhlissa, jossa
tapahtuu se lopullinen äänestys.
Kaikkien vastanneiden kesken arvo-
taan Tunturiladun historiapaketti,

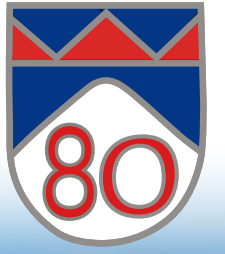
joka koostuu
Viiden vuosikymmenen vaelluk-
sesta, Kuudennesta vuosi-
kymmenestä ja tekeillä olevasta
80-vuotishistoriikista. Saman
paketin saa myös omakseen
voittaneen kansikuvan kuvaaja.

ÄÄNESTÄÄ VOIT
verkkosivuilla osoitteessa
kuvakisa.tunturilatu.fi
tai lähettämällä vastauksesi
sähköpostilla osoitteeseen
t180v@tunturilatu.fi tai
lähettämällä postikortin
osoitteeseen Satu Ojala,
Savenvalajankatu 1 A 6,
32700 Huittinen.

Tunturilatu 80 vuotta

13.–15.11.2026

Juhla, syyskokous ja susiaiset

Kylpylähotelli Vesileppiksessä, Vokkolantie 1, 79100 Leppävirta

OHJELMA

Perjantai 13.11.:

- 18.00 ilmoittautuminen ja majoittuminen
- 19.00 iltapala ja seurustelua kodalla (istuinalustat mukaan)

Lauantai 14.11.:

- 7.30 aamu-uinti ja sauna
- 9.00 aamiainen
- 9.00 ilmoittautuminen jatkuu
- 10.00 lipunnosto
- 12.00 lounas
- 13.00 syyskokous ja kokouskahvit
- 16.00 susiaiset, (lyhdyt, otsalamput ja istuinalustat mukaan)
- 19.00 musiikkia juhlapäivällinen juhla
- 22.00 kota käytössä

Sunnuntai 15.11.:

- 8.00–10.00 aamiainen
- 9.00 aamu-uinti ja sauna/ulkoilu
- 11.00 susien kokous
- 12.00 lipunlasku
- 12.30 lounas

MAJOITUS JA RUOKAILUT:

Varaukset tehdään 30.9.2026 mennessä suoraan Vesileppikseen. Huonevarauskoodi: Tunturilatu80

www.vesileppis.fi
varausmoottorin kautta.

Lähtökohtaisesti varaukset tehdään verkkosivuilla, jossa varaus maksetaan saman tien. Ilmoittautuminen on sitova.

Jos varausta ei ole mahdollista tehdä netin kautta, varauksesta voidaan lähettää ennakkolasku. Varaukset puh. 029 170 0170.

Varaukset 30.9.2026 mennessä

Vesileppikseen tehtävän varauksen lisäksi ilmoitettava myös 30.9. mennessä Tunturiladulle, tl80v@tunturilatu.fi.

MAJOITUS:

118 €/hlö/vrk yhden hengen huone
146 €/vrk kahden hengen huone
25 €/hlö/vrk lisävuoteet

Isompi Superiorluokan huone
30 €:n lisämaksu/vrk.

Majoitushinta sisältää veloituksetta kylpyläosaston vapaan käytön, sekä kuntosalin vapaan käytön ja hotelliaamiaisen.

Asuntovaunu-/asuntoautopaikkoja
20 €/vrk/autopaikka sähköllä

ATERIAT:

Lauantai juhlapäivällinen savolaiseen tapaan 10 € (Tunturilatu maksaa päivällisestä osan), mukana majoituspaketissa

Optiona varattavat huonevarauksen yhteydessä:

Lounaat la ja su
14,50 €/kpl/hlö aikuiset

Pe päivällinen 20 €/hlö

Aamiainen ei-majoittuvilta ja asuntovaunuilijoilta 14 €

Tervetuloa!

Tunturilatu ry
Juhlatoimikunta

TIEDUSTELUT:
Satu Ojala 050 523 4844

Seniorit Haltilla keväthangista nauttimassa

Raiski Palosaari

Seniorien potkukelkkavaellukselle 3.–9.5.2026 osallistui kahdeksan, ikähaarukalta 84–60-vuotiaasta henkilöä. Retken vetäjänä oli **Raiski Palosaari**, perässä potkijoina **Leena Kaartinen**, **Mirja Sinkkonen**, **Merja** ja **Eero Nuutinen**, **Sirpa Alapuranen**, **Teija Saviranta** ja **Susanna Olli**, joista kaksi viimeksi mainittua pitivät erinomaisen leppoisaa tahtia potkuttelullemme.

Sunnuntai: Matkapäivä (Mirja)

Odotimme innolla kelkkavetoista matkaa ensimmäiselle yöpymispaikalle Haltin varaustuvalle. Matka, noin puolitoista tuntia kelkan ”tavaravaunussa”, ylitti kyllä kaikki odotukset. Kelkkaurat olivat tietenkin epätasaiset, joten matkanteko tuntui enimmäkseen kuin ratsastukselta. Minä, joka en ole ikinä ratsastanut, yritin rentouttaa itseäni, mutta pysyväkseni kyydissä jouduin myös puristamaan edessä olevaa lankkua kuin henkeni edestä. Valuin penkiltä, puristin etulautaa lisää, rentouduin ... valuin, puristin, rentouduin.

Valkoiset maisemat hurmasivat mielen, tunturijono toisensa jälkeen piirtyi puolelle tai toiselle ja tuotti iloa ”ratsastusmatkalle”, elämäni ensimmäiselle viikon vaellukselle.

Se, mitä illalla kuulumme kipeytyneistä reisien sisäpinnoista, ei valitettavasti ole oikein julkaisukelpoista tekstiä. Sen verran voin todeta, että ensimmäisen illan tunnelma oli enemmän kuin hilpeä. Se oli suorastaan riemukas. Huomasin, että tällä seniorivaelluksella oli koossa sellainen porukka, joka varmasti tulee keskenään toimeen eikä lystiä tule puuttumaan.

Maanantai: Haltin valloitus (Leena)

Olin ajatellut tulla sukset mukana, mielessä ihana muisto Suomi100 -vaelluksesta, jolloin sain leijailla tavallisilla karvapohjasuksilla Haltilta Pitsusjärvelle, mutta Kittin

Seniorit Haltin huipulla.

län Könkäällä kuulin, ettei kukaan muu ryhmästä lähtenyt suksilla matkaan. Pelkäsin myös jonkin verran, etten jaksa kuljettaa tavaroita rinkassani. Siispä valitsin potkukelkan ja lumikengät, kumpikin liikkuismuoto minulle vieras.

Haltin varaustuvasta siis läksimme kipuamaan lumikengillä kohti huippua. Meitä oli kuusi Raiski mukaan lukien. Nousu sujui ihanan rauhallisesti tihein pysähdystauoin. Maisemat olivat mahtavat ja sää mitä parhain. Ryhmä moottorikelkkailijoita saavutti huipun samaan aikaan. Pari ryhmäläistämme saapui myös potkukelkalla huipulle.

Pilvet olivat levinneet uhkaavasti taivaalle. Pelkäsimme tunturisään

kovin tavallista ilmiötä, äkillistä lumimyräkkää. Alastulo sujui minulta ilman taukoja sutjakkaasti sauvakävelytekniikalla, vaikka alkuun olin kaatuilla lumikengilläni.

Olemme tyytyväisiä ja ylpeitä Haltin valloittajia. Klo 15.45 mennessä ei ole tullut lumimyräkkää, mutta maisema on peittynyt ihmeelliseen, hämyiseen pumpuliin.

Tiistai: Luppopäivä (Merja)

Meillä oli tarkoitus siirtyä Haltin kämpältä Pitsukselle tiistaina, mutta tuisku ja tuuli sai meidät odottamaan parempaa keliä. Kuten Raiski viisaasti opasti, kannatti odottaa pakkaskeliä. Lepäilimme ja söimme, söimme ja lepäilimme koko päivän. Välillä ihastelimme pulmusta ja kävimme vähän ulkona.

Keskiviikko: Pitsukselle (Merja)

Keskiviikkona aamupalan jälkeen suuntasimme potkukelkat kohti Pitsusjärveä upeassa auringonpaisteessa. Ensimmäiset metrit piti kelkat vetää pehmeästä lumesta reitille, mutta muuten koko matka sujui

kuin tanssi. Tulimme ”rauhallista tappotahdista” perille hyvissä ajoin ehtiäksemme pilkille, ainakin osa meistä. Jotkut saivat kalaa, jotkut aurinkoa ja raitista ilmaa. Reissu täyttänyt jo tähän mennessä kaikki toiveet.

Torstai: Meekolle (Raiski)

Päivä alkoi auringonpaisteella ja tuulettomalla säällä. Osa porukasta kiiruhti pilkkimään. Kalaa ei tullut, mutta kokemus oli loistava. Ruokailun jälkeen laitettiin potkukelkat valmiiksi ja suunta kohti Meekoa alkoi.

Tahti potkuttelussa oli rauhallinen ja leppoisaa, siitä piti huolen Teija ja Susanna.

Pitsusjärvellä saimme vielä ihailla taitavan, mutta hurjapään moottorikelkan ajoa Pitsusjunnille ja takaisin. Vuomakkaalle lasku oli hauskaa, kun saimme kaarrellen laskea pitkin tunturinrinnettä. ”Omenapuumetsästä” löysimme pälvipaikan, jossa oli hyvä pitää evästaukoa. Ilta meni makkaraa paistaessa ja hyviä kirjoja lukiessa.

Perjantai: Pilkkipäivä (Susanna)

Aamu oli aurinkoinen ja porukalla lähdimme Meekojärvelle koikelemaan pilkkimistä. Avannot aukesivat kirvestä käyttäen (entisiä avantoja). Muutaman kerran oli nykäisy ja Merjalta vei pilkin, jonka jälkeen Teija tuli kunnon pilkillä samaiselle avannolle ja kohta jysähti kiinni. Taidokkaasti Teija nosti ison harrin jälle. Kalastuksen jälkeen lähdettiin potkureilla Jokasjärvelle vielä nauttimaan maisemista. Illalla saatiin maistella Raiskin ja Teijan saamia rautuja ja Teija paistoi vielä saamansa harrinkin. Jälkiruoksi letut hillojen ja kermavaahdon kanssa.

Lauantai: Matkapäivä (Sirpa)

Moottorikelkat noutivat seniorivaeltajat tien varteen Kilpisjärvelle, missä ravintolaruokailun ja lämpimien lähtöhalien jälkeen jatkoimme matkaamme kukin omaan määränpäähänsä upean viikon muistot ja tunturien kuvat mielessämme. Kiitokset kaikille ihanasta reissusta potkukelkoilla!

Raiski Palosaari

Leena Kaartinen

Raiski aamutunnelmissa.

Potkukelkoilla kohti Pitsusjärveä.